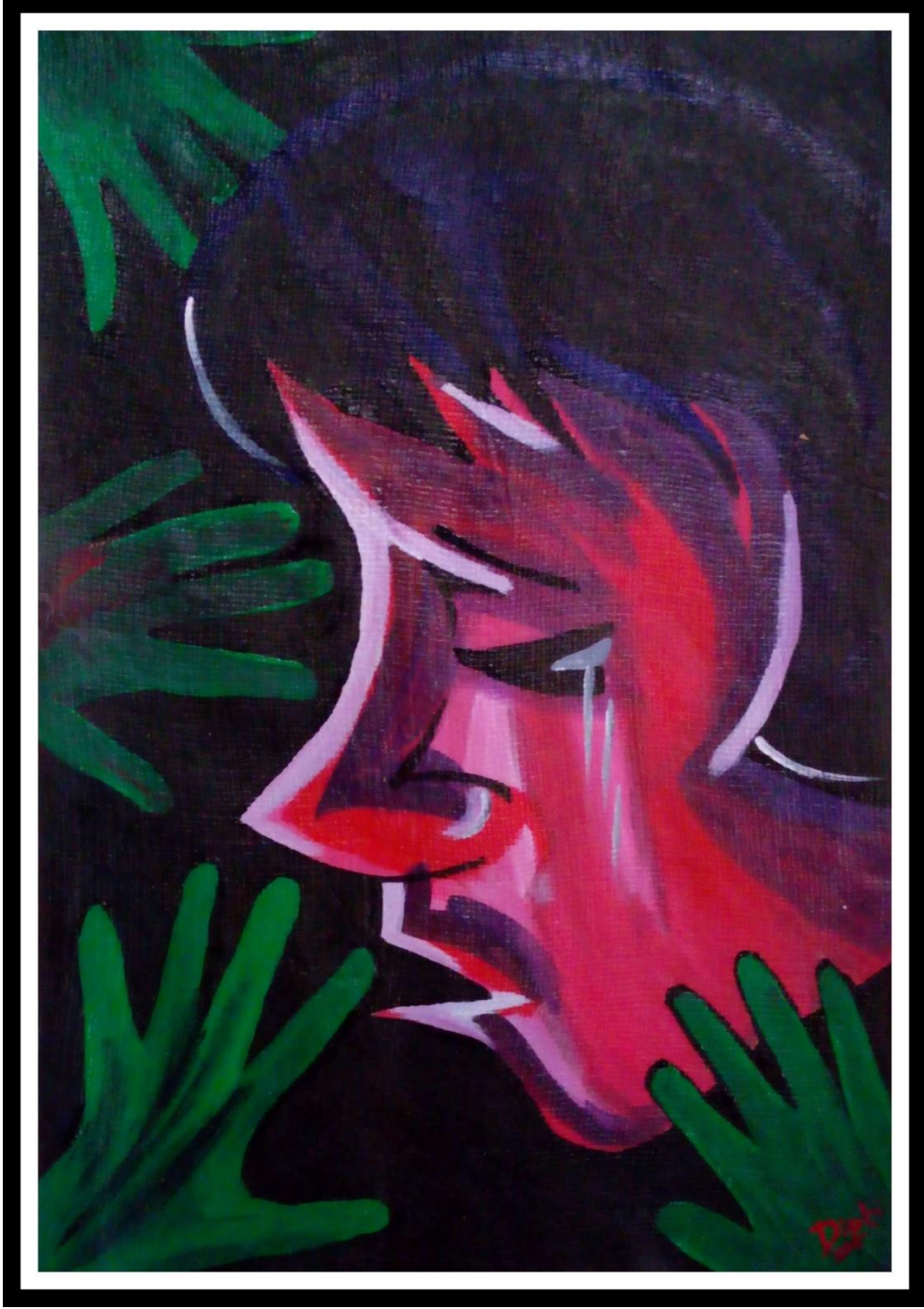

"कळले नाही"

कशी वळली कुणाची पावले?
कुठली निस्सीम भीती खुणावित?
आयुष्य क्षणात शेवटाला आले
'ती' भयाण रात्र जणू माझीच वाट बघित

चित्त निर्जीव मन भयभीत
मागून पावलांचा आवाज 'त्या'
ईश्वराकडे एकच प्रश्न करीत
मीच होणार का आता दुसरी 'निर्भया'?

बातम्या तर फक्त येतात आणि जातात
पेपरातील बातमी मला व्हायचे नाही
समान हक्कांच्या केवळ घोषणा होतात
कारण माणुसकी संपली हे कळलेच नाही

स्त्री जातीचे संघर्ष अनेक
समाजात स्त्रीला स्थानच काय?
स्त्री भ्रूण हत्या तर कधी 'अॅसिड' फेक
जगले तरी प्रश्नच, अशा जगण्यास अर्थ तरी काय?

अचानक खांद्यांवर काही हात आले पाठीमागून
'ती' माणसे होती मला रहस्य सांगणारी
कळले नाही तुझ्याचमुळे आहे आमुचे हे जीवन
'तू' आहे आमचीच जबाबदारी!

(या कवितेची प्रेरणा मला माझ्या **"Women's Rights and Empowerment" art series** मधील
"Gang-Rape" या चित्रापासून मिळाली आहे. या कवितेमधून मी समाजाची आशादायक बाजू मांडली आहे.)

-- दीप्ती कुलकर्णी

[d for dipti@yahoo.com](mailto:d_for_dipti@yahoo.com)

(पूर्वप्रसिध्दी - 'रंगदीप' २०२०)